

Το Ψεύτικο χρυσάφι

Όταν γεννήθηκες φυλάκισαν την ψυχή σου μέσα στο ψεύτικο χρυσάφι. Σου έδειξαν λεωφόρο από ψεύτικο ασήμι και την ακολουθείς πειθήνια και παθητικά. Έτσι, θα φύγεις κάποτε διψασμένος απ' αυτή τη ζωή, αφού δεν βρήκες το θάρρος να πάρεις ένα από τα χιλιάδες μονοπάτια που ξανοιγόντουσαν δίπλα σου. Όμως μέσα στα αγκάθια και στους βράχους θα έβρισκες νερό να ξεδιψάσεις, την πείνα να χορτάσεις, το μυαλό σου να εξασκήσεις και λόγο για να επαναστατήσεις. *Και θα μείνεις ένας ανθρωπάκος!*

Θα μείνεις λοιπόν ένας ανθρωπάκος, δεν θα ξεχωρίσεις. Το γνωρίζεις! Γεννήθηκες με την ικανότητα και τη δυνατότητα αλλά τα απαρνήθηκες. Σε δημιούργησε ελεύθερο η φύση αλλά απεμπόλησες κάθε μορφή ελευθερίας σου και αυτοσκλαβώθηκες. Όλες σου οι αισθήσεις παραμένουν ανενεργές και απαξιωμένες. Έχεις υποταχθεί, δεν επαναστατείς και κάτω από έναν εγωιστή ήλιο ακολουθείς τη λεωφόρο που σου υπέδειξαν να περπατήσεις. Μια ερημική λεωφόρο που σε καταδικάζει σε έναν κόσμο ερημικό. Σε ανάγκασαν να καταστείς και εσύ ένα τυχαίο επιφανόμενο. *Και θα μείνεις ένας ανθρωπάκος!*

Η ψυχή σου, τόσο όμορφη, ένα αληθινό κομμάτι χρυσού, ένα διαμάντι που θάβουν συνεχώς επί δεκαοκτώ χρόνια με ψεύτικο χρυσάφι. Άπλωσα το χέρι να την ξεθάψω και με κοίταξες παράξενα! Με κοίταξες φοβισμένα, σχεδόν λυπημένα. Είδα την λύπη πίσω από τον φόβο σου. Με κοίταξες θλιβερά! Ύστερα άπλωσες τρομαγμένα το χέρι σου για να προστατευθείς. Τόσο ψεύτικο χρυσάφι! Πώς να το αντέξεις; Πώς να το πολεμήσεις; *Και θα μείνεις ένας ανθρωπάκος!*

Μια μέρα σε κοίταξα προσεκτικά και αναρωτήθηκα: *Πως γίνεται το ψεύτικο χρυσάφι να σκεπάζει το αληθινό;* Πρόσεχε το ψεύτικο χρυσάφι που ρίχνουν συνεχώς επάνω στην ψυχή σου. Έτσι κάποτε φυλακίστηκες, τώρα αποτίναξε από πάνω σου. Πρόσεχε την ασημένια λεωφόρο με το ψεύτικο ασήμι που ύπουλα σε υπέδειξαν και πονηρά σε μαγνητίζει. Φύγε τώρα από πάνω της. Σου λέω: Μέσα στους βράχους και στα δύσβατα μονοπάτια θα βρεις νερό να ξεδιψάσεις. Εκεί θα μπορέσεις να αναζητήσεις, να καλλιεργήσεις, να κατανοήσεις και να ξεχωρίσεις. Εκεί θα βρεις το δικό σου, το απόλυτα προσωπικό και μοναδικό μονοπάτι σου. Γέμισε το λουλούδια λοιπόν! *Μην παραμείνεις ένας ανθρωπάκος!*

Θυμήσου! Είσαι εν δυνάμει άνθρωπος! Μην το ξεχνάς! Ψάξε! Όταν τα ψεύτικα λόγια σκεπάζουν το μυαλό σου, όταν το ψεύτικο χρυσάφι πλακώσει την ψυχή σου, όταν το ψεύτικο ασήμι τυφλώσει τα μάτια σου, τότε θα υποταχτείς, τότε θα έχεις αποτύχει. Χαμένος, μαζοποιημένος και αγελοποιημένος! Ανώνυμος μέσα στην ανώνυμη μάζα της σιωπής. Ισοπεδωμένος και χαμένος θα παραμείνεις να περπατάς μέσα σε ασημένια μονοπάτια που χάραξαν οι άλλοι. Απλώς θα περάσεις από αυτή την ζωή, αλλά δεν θα υπάρξεις! Δεν θα ζήσεις! Δεν θα ξεχωρίσεις! *Και θα απομείνεις ένας ανθρωπάκος!*

Αποτίναξε το ψεύτικο χρυσάφι που ρίχνουν συνεχώς επάνω σου λοιπόν!

Δύο παρόμοια λουλούδια

- Σκεφτείτε δυο λουλούδια, πχ δύο τριαντάφυλλα, τα οποία είναι ακριβώς όμοια καθ' όλα. Τίποτα δεν τα διαφοροποιεί εμφανισιακά. Ούτε κατ' ελάχιστον! Όμως το ένα λουλούδι είναι φυσικό, ενώ το δεύτερο είναι πλαστικό. Παρόμοια καθ' όλα λοιπόν.
- Ποια η διαφορά μεταξύ των δυο;
- Όπως είναι η διαφορά μεταξύ ενός αληθινού λουλουδιού και ενός πλαστικού, κάπως έτσι είναι η διαφορά ενός αυθεντικού ανθρώπου και ενός υποκριτή.
- Μπορείτε να καταλάβετε τη διαφορά;

Αντώνης Αναστασιάδης

